

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru
TOMA Nadejda
ALERGUȘ Constantin

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu și inculpatul Znakovan Arkadiy, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 noiembrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Znakovan Arkadiy xxxxx, *născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat în xxxxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: *30.11.2015 – 15.11.2016;*

Instanța de apel: *14.12.2016 – 19.12.2016;*

Instanța de recurs: *16.02.2017 – 30.05.2017.*

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 noiembrie 2016, Znakovan A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Șeremetieva L. împotriva lui Znakovan A. privind încasarea prejudiciului moral, a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul lui Znakovan A. în beneficiul lui Șeremetieva L. prejudiciul moral în sumă de 85 000 lei și 3 500 lei, cu titlul de cheltuieli pentru asistență juridică, în total suma de 88 500 lei, în rest pretențiile au fost respinse.

Tot prin aceeași sentință, s-a dispus încasarea din contul lui Znakovan A. în beneficiul lui Șeremetieva L., pensia de întreținere a copilului minor Șeremetieva A. în sumă de 1 000 lei, începând cu data de 22 august 2015 și până la atingerea majoratului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Znakovan A. la 22 august 2015, aproximativ la ora 15:20, fiind treaz, cu permis de conducere valabil categoriei mijlocului de transport pe care-l ghida, conducând autoturismul de model „Toyota Corolla” cu n/î IL BB 174, se deplasa pe str. Vadul lui Vodă din direcția str. Meșterul Manole spre str. Maria Dragan, mun. Chișinău. În timpul deplasării, aflându-se în perimetrul imobilului nr. 80/1 amplasat pe str. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, fiind sub incidența indicatoarelor rutiere 5.50.1 și 5.50.2 „Trecere nederijată pentru pietoni”, ajungând chiar la trecerea pentru pietoni semnalizată prin marcaj rutier corespunzător, conducătorul auto Znakovan A. n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizau condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare al traficului rutier, iluminarea, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat cerințele art. 22 din Legea nr. 131- XVI din 07.06.07 privind siguranța traficului rutier, care în alin. (4) stipulează că „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic”, pct. 3) al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR), prevede că „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”, pct. 4) al RCR, prevede că „orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia”, reglementările pct. 11) lit. f) al RCR, prevăd că „conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat: să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația nederijată. În cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai asigurându-se, că în fața vehiculului menționat nu sunt pietoni. Este interzisă intrarea pe trecerea pentru pietoni dacă în direcția de

mers circulația este blocată, prin aceasta conducătorul va fi forțat să oprească, astfel creând obstacole pietonilor care traversează carosabilul”, precum și stipulările pct. 45) al RCR, care prevăd că „1) conducătorul trebuia să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; h) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” și manifestând neglijența criminală în circumstanțele sus expuse, nu a reacționat adecvat, iar ca rezultat al celor expuse a comis tamponarea pietonului Șeremetieva A., care se deplasa regulamentar pe trecerea pentru pietoni, de la dreapta la stânga relativ sensului de mișcare al automobilului de model „Toyota Corolla” cu n/î IL BB 174, condus la acel moment anume Znakovan A..

În rezultatul impactului, victima Șeremetieva A., a suferit, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 139/1816D din 29.10.2015, leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrăle închisă exprimată prin: hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractură a bolții și bazei craniului, hemoragie subdurală, hemoragii subarahnoidice emisferiale, subarahnoidice a cerebelului și intraventriculare; traumă vertebro-medulară închisă exprimată prin: fractura procesului odontoid a coloanei vertebrale și fractură intervertebrală la nivelul vertebrelor cervicale C6-C7 cu ruptură totală a medulei spinale cu hemoragii în țesuturile adiacente; traumă toraco-abdominală exprimată prin: excoriații în regiunea spinării, fractură solitară a coastei II pe stânga, hemoragii de focar în plămâni, rupturi de ficat și splină, hemoperitoneum, hemoragii retroperitoneale pe stânga; trauma membrului superior stâng și inferior drept exprimate prin: echimoze și excoriații pe membrul superior stâng și inferior dreapta, fractură a osului humeral stâng în 1/3 superioară medie și epicondililor femurului drept, hemoragie și strivire a țesuturilor moi adiacente fracturii; echimoze masive și excoriații solitare pe membrele inferioare, care au fost produse în urma acțiunii traumatice cu un corp, contondent, dur prin mecanism de lovire, comprimare și fricțiune, intra-vital, într-o perioadă scurtă de timp una de alta, imediat precedentă decesului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, decesului și în ansamblu, conform criteriul pericolului pentru viață, în comun se califică ca vătămare corporală gravă și au legătură cauzală directă cu survenirea decesului.

Decesul victimei Șeremetieva A. a survenit ca urmare a traumei asociate craniocerebrale și vertebro-medulare cu lezarea trunchiului cerebral și medulei spinale.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform indicilor

calificativi: *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, acțiune care a provocat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către inculpatul Znakovan A. solicitând casarea acesteia, cu încetarea procesului penal în legătură cu aplicarea în privința inculpatului a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a indicat că a reparat prejudiciul material în sumă de 30 000,0 lei, iar ulterior Șeremeteva L. a mai primit suma de 5 000 lei.

Apelantul, a menționat că se căiește sincer de cele comise, și nu a dorit survenirea consecințelor, însă intenționează să repare integral prejudiciul moral cauzat familiei victimei.

În atare circumstanțe, inculpatul a considerat că în cazul dat sunt aplicabile prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Mai mult, apelantul a indicat că se caracterizează pozitiv la locul de muncă, activează pe teritoriul comunei Geamănă, r-nul Anenii Noi în cadrul Gospodăriei Țărănești "Arkadiy Znakovan", deținând două bazine acvatice, fiind apreciat pozitiv de către primarul localității Geamană, r-nul Anenii Noi. Acesta are la întreținere 3 copii minori și mama acestuia, care are vârsta de 70 de ani, iar soția inculpatului a decedat.

Astfel, inculpatul a considerat că poate fi corectat, și fără privarea acestuia de libertate prin aplicarea în privința acestuia Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016, apelul declarat a fost admis, sentința a fost casată parțial în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit căreia, inculpatului Znakovan A. i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a constatat că inculpatul contestă sentința doar în partea stabilirii pedepsei și laturii civile, fiind de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, și anume că acesta se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: „încălcarea regulilor de securitate a circulației de către

persoana care conduce mijlocul de transport, acțiune care a provocat din imprudență decesul unei persoane”.

Instanța de apel a reținut că în cadrul examinării cauzei, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, inculpatul a recunoscut vina în cele incriminate și se căiește sincer de cele comise.

Luând în considerație cele enunțate, instanța de apel în decizia pronunțată s-a expus doar în partea ce a fost contestată de către inculpatul Znakovan A.

Așadar, instanța de apel nu a reținut ca plauzibile argumentele invocate de apelantul Znakovan A. cu privire la încetarea procesului penal în legătură cu aplicarea în privința lui a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece acesta nu întrunește condițiile de aplicabilitate a Legii date, nefiind recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune.

În continuare, instanța de apel referindu-se la argumentele apelantului privind măsura și mărimea pedepsei stabilite, a considerat că sunt întemeiate, iar în acest sens a punctat că prima instanță la stabilirea n-a luat în considerație în deplină măsură caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de rolul acestuia la săvârșirea infracțiunii, stabilind inculpatului o pedeapsă prea aspră.

Astfel, instanța de apel considerând că pedeapsa stabilită de către prima instanță sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani este prea aspră și a ajuns la concluzia de a casa sentința în această parte, stabilind în acest fel o nouă pedeapsă inculpatului Znakovan A.

Instanța de apel la stabilirea noii pedepsei a ținut cont de prevederile art. 75 Cod Penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și persoana inculpatului Znakovan A., atitudinea acestuia până și după comiterea infracțiunii, atitudinea acestuia față de fapta comisă, restituirea în parte a prejudiciului material reprezentantului legal al părții vătămate, intenția și aportul său financiar în vederea reparării benevole a pagubei materiale cauzate reprezentantului legal al părții vătămate Șeremetieva L., întreținerea a trei copii minori, instanța de apel a constatat că scopul pedepsei penale va fi realizat și cu suspendarea executării pedepsei stabilit aplicând în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal.

Prin urmare, luând în considerație cele menționat, instanța de apel a conchis că inculpatului Znakovan A. urmează să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu suspendarea executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și inculpatul Znakovan A. au atacat-o cu recurs ordinar.

6.1. Procurorul solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, fără modificări.

În motivarea recursului, procurorul invocă că pedeapsa stabilită de către prima instanță este legală și întemeiată, iar concluzia instanței de apel de a stabili o nouă pedeapsă nu corespunde principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzute la art. 61 Cod penal.

Astfel, instanța de apel trebuia să ia în considerație că inculpatul a comis o infracțiune din imprudență soldată cu decesul unei persoane, iar pe parcursul procesului penal nu a manifestat căința activă, recunoscând vina doar în cadrul examinării cauzei în instanța de apel.

Recurentul, menționează că instanța de apel greșit a aplicat criteriile de individualizare a pedepsei, stabilind inculpatului o pedeapsă prea blândă.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat.

Așadar, recurentul consideră că instanța de apel incorect și fără temei juridic a aplicat în privința inculpatului Znakovan A. prevederile art. 90 Cod penal.

În contextul dat, se indică că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire și judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportamentul sincer pe tot parcursul procesului penal.

Prin urmare, raportând toate aceste elemente la persoana inculpatului Znakovan A. se constată că nu există careva temeiuri de a considera că acesta se va corecta fără a executa pedeapsa închisorii.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe temeiul prevăzut la pct. 6) și 10) alin. (1) Cod de procedură penală.

6.2. Inculpatul Znakovan A. solicită casarea deciziei instanței de apel și adoptarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal în baza intervenirii Legii nr.

210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În motivarea recursului, inculpatul indică că în cadrul examinării cauzei în prima instanță, și în instanța de apel a depus cerere privind aplicarea în privința sa a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, însă instanțele de judecată eronat au apreciat circumstanțele cauzei și au ajuns la concluzia greșită că aceasta este inaplicabilă în cazul dat.

De asemenea, menționează că nu poate executa real pedeapsa, deoarece are la întreținere 3 copii minori și mama acestuia în vârstă de 70 de ani, iar soția sa a decedat.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe temeiul prevăzut la pct. 10) și 13) alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la conchiderea că recursul procurorul urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul declarat de inculpatul Znakovan A. urmează a fi admis, cu casarea totală a sentinței și deciziei instanței de apel și încetarea procesului penal în privința acestuia.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Având în vedere că, în prezenta cauză penală sunt declarate două cereri de recurs, una fiind a procurorului și cealaltă a inculpatului, Colegiul penal lărgit se va expune punctat asupra soluției adoptate pe marginea acestora.

Lecturând conținutul recursului declarat de procuror, Colegiul penal lărgit atestă că autorul critică decizia instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, considerând că inculpatului greșit i-a fost aplicată norma art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare, argumente ce se încadrează în temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Totodată, analizând textul recursului declarat de inculpatul Znakovan A., Colegiul lărgit constată că argumentele invocate sunt expuse în sensul aplicării în privința lui a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și încetării procesului penal de învinuire a ultimului de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Așadar, luând în considerație că recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și cu încadrarea juridică a faptei inculpatului, instanța de recurs se va expune doar asupra aspectului ce vizează pedeapsa stabilită inculpatului Znakovan A., prin prisma argumentelor expuse de către ambii inculpați.

În continuare, Colegiul penal raportând alegațiile inculpatului Znakovan A. la actele cauzei, consideră că criticele acestuia sunt întemeiate și în contextul ce urmează va puncta raționamentele care au stat la baza formulării acestei soluții.

Colegiul penal lărgit sesizează că, în speța dată sunt aplicabile prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța adoptă sentință de încetare dacă se constată că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că amnistia este actul de clemență al puterii legiuitoare, prin care aceasta, din considerente de ordin politic sau social, înlătură răspunderea penală și consecințele condamnării pentru infracțiunile săvârșite până la apariția sa. Noțiunea de amnistie se regăsește în art. 107 Cod penal, unde se stipulează că aceasta reprezintă actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

La 29 iulie 2016 a fost adoptată Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Potrivit art. 2 din legea dată, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite de art. 1 și nu cade sub incidența art. 10, este pasibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 29 iulie 2016, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Este important aici de a remarca că, consecințele produse de actul amnistiei conduc la înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei sau, după caz, alte consecințe ale condamnării, pentru faptele săvârșite anterior apariției actului de clemență.

Din actele cauzei deferite judecării, se constată că Znakovan A. a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la data de 22 august 2015, iar săvârșirea acestei infracțiuni se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani. Respectiv, circumstanțele de fapt ale cauzei, se încadrează în prescripțiile generale ale Legii nr. 210 privind amnistia, care are ca efect înlăturarea răspunderii penale pentru fapta infracțională comisă.

Procedura de aplicare a actului amnistiei față de inculpat este reglementată de art. 2 din Legea nr. 210, unde se stipulează expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, care include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar, dacă sunt întrunite condițiile exhaustiv indicate în această lege.

Așadar, înainte de a aplica amnistierea, instanța urmează să determine, dacă inculpatul a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă. Alin. (2) al art. 1

din Legea nr. 210 prevede că căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite de art. 57 din Codul penal.

În acest punct de analiză, este relevant de a menționa că, Legea nr. 210 urmează a fi interpretată, prin prisma principiului legalității și reglementărilor din art. 3 alin. (2) Cod penal, care stipulează că interpretarea extensivă defavorabilă a legii penale este interzisă.

Respectiv, din conținutul art. 57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: *persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune*. Or, reieșind din textul legii precitat, se consemnează că, pentru aplicarea amnistiei față de inculpat, este suficient ca acesta să întrunească cel puțin unul dintre criteriile enumerate supra.

Raportând la caz cele consemnate supra, Colegiul reiterează că, inculpatul Znakovan A. a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, a compensat valoarea daunei materiale cauzate și a prejudiciului moral dispus spre încasare.

Tot în acest sens, Colegiul penal lărgit accentuează că la etapa judecării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, inculpatul a solicitat, prin cerere, să fie aplicată amnistia în privința sa, cu încetarea procesului penal, reiterând că recunoaște vina și se căiește sincer de cele săvârșite. (f.d. 176, vol. I)

Cu toate acestea, instanța de apel respins solicitarea inculpatului și a consemnat că, actul amnistiei se aplică doar față de persoana care a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă, adică în sensul art. 57 Cod penal, doar față de persoana care pentru prima dată a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, dacă ea s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune. Prin urmare, instanța de apel a conchis că, în speță, se atestă interdicțiile prevăzute de art. 10 al Legii nr. 210.

Însă, Colegiul penal lărgit analizând materialele dosarului, consideră că în speța dată sunt aplicabile prevederile Legii nr. 210, iar inculpatul urmează a fi amnistiat, cu dispunerea încetării procesului penal, dat fiind că inculpatul a îndeplinit condiția principală prevăzută de legislator în Legea nr. 210, a recunoscut vina integrală în comiterea infracțiunii incriminate, se căiește sincer de cele comise și a recuperat integral prejudiciul material și moral, astfel nefiind incidente careva restricții prevăzute de art. 10 al Legii nr. 210.

De asemenea, Colegiul penal lărgit remarcă că la etapa judecării cauzei în ordine de recurs ordinar, se aplică amnistia numai în cazul când instanța constată că instanțele ierarhic inferioare corect au stabilit quantumul prejudiciului moral și material, ce urmează a fi încasat de la inculpat.

Cât privește cuantumul prejudiciului moral și material stabilit de către instanțele de fond în cauza dată, Colegiul penal lărgit indică că acesta este echitabil și proporțional cu fapta comisă de către inculpatul Znakovan A. și cu urmările prejudiciabile apărute, fiind în măsură să restabilească echitatea socială.

În situația dată, Colegiul ține să evidențieze că la materialele dosarului există dovada achitării integrale a prejudiciului material și moral dispus spre încasare de către instanțele de fond. (Vol. II, f.d. 16-18; 21-24)

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit conchide că, la caz, în privința inculpatului Znakovan A. poate fi aplicat actul amnistiei, cu încetarea procesului penal în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Respectiv, toate raționamentele consemnate supra au conturat opinia Colegiul penal lărgit că, recursul ordinar declarat de inculpatul Znakovan A. urmează a fi admis, cu casarea totală a sentinței și deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal privind învinuirea înaintată lui Znakovan A. în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, urmează a fi încetat, în temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Într-o altă ordine de idei, referindu-se la recursul declarat de către procuror, Colegiul penal lărgit, remarcă că argumentele invocate în sensul incorectitudinii aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, se resping ca fiind neîntemeiate, din considerentele expuse supra.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a respinge ca inadmisibil recursul declarat de procuror.

8. În conformitate cu prevederile art. 391 alin. (1) pct.6), 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu.

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Znakovan Arkadiy, casează în latura penală sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 noiembrie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016, în privința lui Znakovan Arkadiy xxx, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, după cum urmează:

Se dispune încetarea procesului penal privind învinuirea înaintată lui Znakovan Arkadiy xxxx în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform prevederilor art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârilor se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 iulie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru

TOMA Nadejda

ALERGUȘ Constantin